

stalten kan afgøres, om de skal undergives en videre Forsorg efter Særbestemmelserne i Afsnit VII, eller om de kan udskrives til et egnet Arbejdssted.

Til § 37.

Denne Bestemmelse er et Led i Ønsket om at skabe bedst mulige Kaar for ubemidlede fødende Kvinder. Med Hensyn til Betydningen heraf henvises til den Betænkning, der er afgivet af Udvalget angaaende Hjælp i Anledning af Fødsel, aftrykt som Bilag 4, se Sp. 3455—60. Der henvises iøvrigt til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger til denne Paragraf (»Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II § 33), se Sp. 3201.

Til § 38.

Bestemmelsen tilsigter at klare eventuelt opstaaende Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af de i §§ 34—37 fastsatte Frister. Det bemærkes i denne Forbindelse, at der i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II var fore slaaet noget kortere Frister; man har imidlertid kunnet tiltræde det Forslag, det raadgivende Udvalg i sin som Bilag 2 c aftrykte Betænkning har stillet om en Forlængelse af Fristerne (se Udvalgets Bemærkninger til § 30 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II), jfr. Sp. § 3201.

Til § 39.

Med Hensyn til denne Bestemmelse gør sig tilsvarende Betragtninger gældende som anført ovenfor ad § 33.

I Bestræbelserne for den hensigtsmæssigste og mest økonomiske Behandling af Personer, der som kronisk syge ikke kan passes forsvarligt i Hjemmet uden Bistand, men hvis Tilstand paa den anden Side ikke egner sig til Behandling paa almindeligt Sygehus, er den kommunale Sygepleje det første Led og tilsigter at yde Hjælp i *Hjemmet*, medens Oprettelsen af Plejestiftelser for kronisk syge er det andet Led og har til Formaal at give vedkommende Syge den for deres Tilstand mest egnede *Anstaltsbehandling*. Disse Stiftelser vil hver for sig kunne omfatte et ret stort Omraade og er derfor knyttet til *Amterne*. Der er givet særlige Bestemmelser om Udelukkelse af smittefarlige Personer og om eventuel Oprettelse af et for lungetuberkulose Patienter særlig beregnet Plejehjem, der skal anerkendes i Henhold til Lovgivningen om Statsstøtte til tuberkuloses Sygebehandling, f. T. § 6 i Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 om Statsstøtte til tuberkuloses Sygebehandling.

Der henvises til det raadgivende Udvalgs Bemærkninger til denne Paragraf (§ 35 i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« II), se Sp. 3201.

Til § 40.

Efter den nugældende Ordning, jfr. Fattiglovens § 33, findes der et Antal Tvangsarbejdsanstalter rundt om i Landet, i hvilke modtages Personer, der efter Fattiglovens § 41 skal hensættes til Tvangsarbejde for de Forseelser, der falder ind under den nævnte Lovbestemmelse, samt Personer, der efter den borgerlige Straffelovgivning skal straffes med Tvangsarbejde. Der findes for Tiden 14 saadanne Anstalter, nemlig 4 paa Sjælland, 1 paa Bornholm, 1 paa Lolland, 1 paa Fyn og 7 i Jylland. Den gennemsnitlige daglige Belægning i 1929 paa disse Anstalter har været 195 Mænd og Kvinder, hvoraf de 52 og 143 har været indsat henholdsvis efter administrativ Bestemmelse og efter Dom. Ved § 41 i Borgerlig Straffelov af 15. April d. A., jfr. § 7 i Lov af samme Dato om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov, bortfalder ved Straffelovens Ikrafttræden Straf af Tvangsarbejde, idet Straf af Fængsel i samme Tid træder i Stedet for. Naar Straffeloven træder i Kraft, skal der derhos være indrettet Arbejdshuse, i hvilke under særlige Forhold Forseelser, for hvilke der er idømt paagældende Fængselsstraf, kan afsones. Disse Arbejdshuse adskiller sig fra almindelige Fængsler derved, at paagældende Personer ikke indsættes for bestemt Tid, idet Meningen er, at man efter et kortere eller længere Ophold i Arbejdshuset skal kunne afgøre, om paagældende er egnet til at sættes i Frihed, eller om der skal træffes andre Foranstaltninger over for dem.

Heller ikke efter Nyordningen af Forsørgelseslovgivningen vil man kunne undvære Anstalter, der svarer til de nuværende Tvangsarbejdsanstalter. Saadanne Anstalter vil endog blive mere paakrævet end hidtil, idet de indgaar som et Led i de Tvangsmidler, der er Hovedforudsætningen for Bestemmelserne i Afsnit VII. Socialministeriet har i Forbindelse med Justitsministeriet overvejet, om man maatte kunne benytte de i Stedet for Tvangsarbejdsanstalter oprettede Fængsler, eller om paagældende Personer maatte kunne indsættes i Arbejdshus. Indsættelse i Fængsel i Stedet for Tvangsarbejdsanstalt for Forseelser i Henhold til nærværende Lovforslag anser man efter de stedfundne Overvejelser ikke for hensigtsmæssig, idet de Personer, som skal straffes efter nærværende Lovforslag, da vil komme til at afsones Straffen sammen med maaske meget grove Forbrydere, hvorved Formaalet med Straffen ikke vilde opnaas. Man har ogsaa maattet opgive Tanken om at erstatte Tvangsarbejdsanstalt med Ar-